

„UTMB“ - Ultra Trail du Mont Blanc u svijetu trail runninga i trekinga pozicionirao se kao „The Event“, odnosno kao jedna od najvažnijih utrka u životu svakog pasioniranog treкера – svojevrsno neslužbeno svjetsko prvenstvo u trailu i trekingu. Rodio se iste godine kao i prva i kulturna utrka u Hrvata - Velebitski treking, i to točno prije deset godina, te plodonosne 2003. No samo u dvije godine, UTMB je stekao kulturni status i dosegnuo toliku popularnost da su uvedene i kvalifikacije za utrku, a u isto vrijeme još je u sklopu same utrke organizirano i nekoliko „utješnih“ kraćih utrka, za ekipu koja još nema hrabrosti upustiti se u takvu avanturu.

Najveća prepreka ove utrke su respektabilne brojke - dužina utrke od točno 100 milja, takozvana „stomajlerica“, odnosno 168 kilometara i ukupno 9600 metara uspona, što je veći ukupni uspon nego da se penjete na Mt Everest – od nula metara nadmorske visine! Bilo bi znatno jednostavnije kad bismo imali 9600 m ukupne pozitivne visinske razlike, međutim tih 9600 m ima i svoju negativu (čitaj spuštanje), što postaje ključna stavka, koju mogu potvrditi i svi oni koji su završili utrku.

UTMB je postao prava trekerska „Meka“ zato što prolazi oko masiva i najvišeg vrha europskog kontinenta – Mont Blanca, visokog 4810 m, te počinje i završava u jednom od najpoznatijih turističkih središta u masivu Alpa - u Chamonixu. Utrka prolazi kroz čak tri zemlje: Francusku, Italiju i Švicarsku, te kroz devet općina i 50-ak mjesta, sela i zasełaka. Svaka od navedenih zajednica izravno je uključena u utrku i svaka se, sukladno mogućnostima na svojoj razini, trudi što bolje odraditi svoj dio posla, što u konačnici rezultira ovakvim svjetskim događajem. Na utrci sudjeluje i nekoliko tisuća volontera, a mjere osiguranja, koje podrazumijevaju desetke medicinskih ekipa i gorskih spasilačkih službi svih navedenih teritorija, dovedene su do maksimuma. Otprilike svaka dva sata na utrci vas čeka okretna stanica, gdje možete birati što ćete jesti. Negdje vas doslovno dočekava „švedski stol“ pa se često pitate je li to gastro tura ili utrka. Također, trasa je označena cijelom dužinom (168 km), što trakama, što fluorescentnim znakovima, doslovno svakih deset metara! Uglavnom, UTMB je najveći godišnji sportsko-turistički događaj u Alpama. Nikakva utrka skijaškog svjetskog kupa, pa čak ni Zimska olimpijada, ne može se mjeriti s magnitudom koju proizvodi UTMB.

Ironično je da o Mont Blancu govori luzer – ja – čovjek koji je tamo nastupio tri puta i utrku nije uspio okončati nijednom. Naravno, svi mi volimo manipulirati ispričama i alibi-jima kad doživimo neuspjeh i ponekad ćemo iznijeti svakojake argumente ne bismo li uvjerali svoju publiku da bi nam utrka bila maćji kašalj samo da se nije dogodila neka imaginarna nezgoda ili nam naprosto zvijezde nisu bile naklonjene. Iduće godine horoskop nam je bolji pa ćemo sigurno završiti, ipak je to stvar sreće! Priznajem, kad sam išao prvi put te 2006., jednostavno – nisam uopće bio spreman na ono što me očekuje. Uspio sam doći do polovine utrke, do nekog 80. kilometra. Godine 2010. ponovno sam se okuražio i bio sam spreman za završetak, jer sukladno teoriji Kristijana Šivka da si spreman za »

HRVATSKI FINIŠERI NA UTMB-U 2005.-2013.

	Vrijeme	Plas. Uk.	Plas. u kat.	Kat.
2005.				
Željko Pale	41:00:05	562	245	V1 H
2006.				
Kristijan Šivak	29:46:54	117	52	SE H
Alen Štefanac	41:06:20	746	327	V1 H
Saša Šujica	44:31:38	1126	483	V1 H
2007.				
Ivan Mućnjak	37:46:51	558	210	SE H
Ivan Ferenćak	39:07:52	685	248	SE H
Božena Buršić	44:00:38	1268	30	SE F
2008.				
Ivan Ferenćak	32:02:31	126	73	SE H
Darija Bostjančić	37:35:14	342	10	SE F
Vanja Suhina	45:21:10	1174	416	SE H
2009.				
Mirjana Kmačić Pellizzer	45:50:49	1364	36	V1 F
2013.				
Goran Lesjak	27:19:39	48	36	SE H
Marko Hanza	34:24:53	305	113	V1 H
Tadeja Krušec	36:35:32	451	16	SE F
Goran Vukelić	43:09:23	1153	415	SE H
Marko Orešković	43:09:24	1154	416	SE H
Daliborka Dokić	45:34:15	1606	52	SE F
Ivan Lonćar	45:47:29	1653	660	V1 H

Koju ste cijenu spremni platiti?

Kako je i zašto Ultra Trail du Mont Blanc postao “The Event” - trekerska meka svakog pasioniranog treкера?

Riječi Šimun Cimerman **Slike** UTMB

UTMB ZANIMLJIVOSTI

RIJEŠENO MILENIJSKO PITANJE – ŠTAPOVI ILI NE

Ovogodišnji pobjednik UTMB-a, golobradi dvadesetogodišnjak Xavier Thevenard uopće nije bio na listi „Top 50“ potencijalnih pobjednika, koja se vrlo pažljivo i precizno vodi i procjenjuje. Osim što je postavio novi rekord UTMB-a (sukladno ovim vremenima, od 2008. godine staza je produžena za 9 km), riješio je i „vječno pitanje“ među trekerima - štapovi ili ne. Naime, Xavier se štapovima koristio tijekom čitave utrke.

ŽENE VOLE ŠTO DUŽE

UTMB glasi za „najmačo“ utrku koju bi svaki „super muškarac“ htio ili trebao imati u vitrini svojih trofeja. To je gotovo ultimativni test duha i tijela. No ako pogledate i usporedite rezultate, ovom „ultimativnom mačo-izazovu“ žene doslovno dašču za vratom. Naime, prije deset godina, razlika između muškog i ženskog pobjednika iznosila je gotovo deset sati! Ove je godine Rory Bosio smanjila ženski rekord za gotovo tri sata. I ne samo to – približila se muškom rekordu tek na - dva sata! Ovo je rijetka disciplina gdje su se žene toliko približile muškarcima. Izgleda da ženama odgovara što je duže i što duže traje.

NAJPODLIJJI TREKER MEĐU TREKERIMA

Najveće iznenađenje među Hrvatima nisu ni Goran Lesjak ni Tadeja Krušec. Znali smo da Lesjak „ima u nogama“ ispod 30 sati sigurno, a ispod 25 sati ako se ne ozlijedi - što jest, a da će Tadeja ići sigurno ispod 40 sati, a ispod 35 ako joj se „sve zvijezde poklope“. Na kraju je išla 36 sati i 35 minuta. Međutim, nekako se neprijetno među njih „progurao“ naš istrijski treker Marko Hanza, koji je UTMB uspio „sašiti“ ispod 35 sati, što je - fenomenalan rezultat! Marko je vrlo poznat u našim trekerskim krugovima, no još je poznatija njegova supruga Sunčana, pobjednica Treking lige 2008. „koja Marku svaku utrku „dašće za vratom“ i uvijek je „tu negdje“, tik iza Marka. No, Marko spada u red „najpodmuklijih treker“, jer kada se Sunčana formom malo približi Marku i kad „vrag uzme šalu“, odjednom - Sunčana zatrudni. Vrlo podao način da se riješite konkurencije. Marko, mislio si da ćeš se tek tako neprijetno provući? Gle, pratimo te u stupu!

UTMB ako se na Sljeme popneš osam puta u 24 sata, ja sam bio gotovo sigurno spreman, jer sam mjesec dana prije 24 sata Sljemena odradio - deset puta. Ali eto, te godine snašla me ozljeda i na 112. kilometru nisam više bio spreman trpjeti bol – i odustao sam. „Treća-sreća“ 2011. isto me nije mazila. Utrka je zbog vremenskih uvjeta bila otkazana nakon samo tri sata. Tako da sam odlučio da do daljnega neću ići hvatati jednu od „kvačica“ u svom sportskom životopisu. I to kvačicu koja mi uistinu nedostaje.

Da biste završili utrku, morate se pripremiti na to da je put uistinu jako dug. Nakon što napišete listu potrebne opreme i svih potrebnih predradnji i uvjeta koje morate ispuniti, dođe vam želja za lansiranjem na Mjesec jer je jednostavnije i lakše. Da biste uopće mogli doći na start utrke, morate se kvalificirati. To znači da je potrebno sakupiti sedam bodova iz najmanje tri utrke (svaka utrka nosi određeni broj bodova) unazad godine dana. Ovo pravilo uvedeno je nakon 2008. godine jer je previše ljudi odustajalo, što je prouzrokovalo mnogo problema organizatorima, koji su te ljude morali nekako zbrinuti i transportirati. Ovako, napravljen je „filar“. Ako misliš odustati, kroz glavu ti mora proći sve što si morao zadovoljiti da dođeš na start utrke. Između ostalog, to su i kvalifikacijske utrke, koje, svakako, nisu mačji kašalj.

Sad kada ste se uspješno kvalificirali i prijavili na UTMB, tek ste na nuli, na startu utrke, rame uz rame s ostalih 2500 (ne)sretnika koji su uspjeli upasti na taj prestižni događaj. Osim što morate biti fizički u vrhunskoj formi i spremni, također je bitno misliti na svu potrebnu opremu: prelazite osam vrhova preko 2000 m, jedan koji je gotovo na 3000 m, a snijeg, hladnoća i jak vjeter uobičajeni su na tom području krajem kolovoza. Međutim, ono što je vjerojatno najvažnije jest jaka želja da tu utrku i završite. Jedan od mojih omiljenih alibija jest da su i najjači odustajali, kao i višestruki pobjednik Kilian Jornet – najveći ultra trail autoritet na planetu. Osim izrazite

dužine, velike visinske razlike, često blatnjavog i skliskog terena, jer ispred vas je sigurno prošlo nekoliko stotina ljudi, UTMB je težak zbog još jedne činjenice, koja ga, po mom sudu, čini zaista tako brutalnim. A to je što utrka počinje u kasno popodne u petak i imate ograničenje od 46 sati da završite utrku, što nije ni malo, jer većina ljudi utrku završi već za 40 sati. Konkretnije, umjesto da utrka starta u 05.00, kao, primjerice, Velebit Ultra Trail, utrka starta pred noć i umjesto da imate dva dana i jednu noć – imate samo jedan dan i dvije noći! Drugim riječima, ako želite završiti utrku kao prosječan trkač, morat ćete dvije noći probdjeti – bez spavanja! A to je nešto najgore. Svatko tko je to iskusio, zna da su uzbrdice, nizbrdice, vjetrovi, kiša ili snijeg – ništa prema onome kad vam netko ne da spavati! Nikakva fizička tortura s UTMB-a nije ni ravna tom izostanku sna. A spavati ne možete, jer iza vas ide sat „tika-taka“ i ograničenje vam ne dozvoljava da odspavate ni minutu! Naravno, onu drugu noć rijetko tko ne doživi halucinacije. Dakako, oni brži, a to je tek 15-20 posto, uspiju izbjeći taj delirij da se na cilj dokoturaju do ponoći ili u gluho doba noći drugog dana. No, za preostalih 80 posto druga noć je pravi delirium i nešto što ne biste htjeli ponoviti. Druga noć – to je, zapravo, ono što UTMB i jest u svojoj srži. A postoji i logičan razlog zašto utrka počinje u sumrak, umjesto u zoru: zato da bi pobjednik zbog gledatelja i medija stigao na cilj u Chamonix u „udarom terminu“, a to je oko podneva drugog dana. Jer, osim što je to jedan od ultimativnih sportskih izazova, UTMB je turistička i medijska atrakcija koja Chamonix smješta među najpoželjnija svjetska turistička odredišta!

Kada su me mnogi naši hrvatski UTMB-ovci prije utrke pitali za savjet, moj je bio da „utrka tek počinje u La Foulyju“, odnosno, na 110. kilometru. Kad se do tamo dovučete, imate još „samo jednu trećinu“, odnosno, 55 km. No, statistički, većina trkača tih zadnjih 55 km ide vremenski onoliko koliko im je trebalo prvih 110 km. Konkretno, „ekipa“ prijeđe prvih 110 km za prosječno 24 h, i onda im gotovo jednako toliko treba za - zadnju trećinu! No, to je statistika, a u nju se ne treba pouzdati, ali je treba – uzeti u obzir. Na nesreću „prosječnih“ trkača (da objasnimo: nitko nije prosječan trkač na UTMB-u, jer, svi su oni „netko“, budući da su trebali završiti nekoliko vrlo teških utrka kako bi se kvalificirali), UTMB se jednostavno, gotovo ne da planirati. Osim naših vrhunskih trkača kao što su Goran Bestjanić, ostali „smrtnici“ mogu se samo uzdati u trenutani osjećaj i moliti se „da ne bude gore“. Čuo sam mnoge priče tipa „na to i to mjesto planiram doći tada i tada, a onda ubrzati...“ Nažalost, u 90 posto slučajeva to su prazne priče. Ako zaista mislite završiti, trebate se do tog La Foulyja i 110. kilometra dokoturati sa što manje gubitaka i ozljeda, u ograničenom vremenu, a onda – što bude, bude. Jednostavno, to je utrka ➤

UTMB će vam pružiti i nezaboravne prizore

Nakon što "ispuste dušu" na UTMB-u slijedi i dobra zabava

MICKA IZ DEŽELE - TADEJA KRUŠEC

Piše Zvonimir Roža

Imao sam veliku čast upoznati tu nadasve posebnu ženu sredinom 2010. na MINI TREKINGU - KAMENI SVATOVI. Ostao sam osupnut njezinom mirnoćom prije te snagom i brzinom na samoj utrci. Vođen tom mišlju, zamolio sam je za intervju.

OTKUD VI U TRČANJU I ZAŠTO BAŠ TRČANJE?

Prvi put sam nastupila na trekingu krajem 2005. i htjela sam se natrenirati kako bih bila što bolja na istom. Zatim sam upoznala ekipu iz AK SLJEME, Žanu i Janka i uz njih sam protrčala.

TKO VAS JE INSPIRIRAO ZA BAVLJENJE OVIM SPORTOM?

Dragan Janković za cestovno trčanje, a za trekning mladići koji su me pozvali na Zagreb Urban Challenge.

KOLIKO SE TRČANJE DANAS PROMIJENILO U ODNOSU NA VRIJEME KADA STE VI POČELI?

Popularnost je porasla za „1000 posto“. Na prvim treninzima AK SLJEME bilo nas je po desetak na treningu. Danas je sasvim drugačija priča, puno više ljudi trči, mnogo je trkačkih škola za odrasle.

IMATE LI NEKU „MANTRU“ KOJU VRTITE PRILIKOM UTRKA?

Da, igram se mišlju o ulasku u cilj, neprekidno se bodrim, navijam za sebe: „Tadeja, dajmo dajmo!!!“

KAKVU HRANU PRETEŽNO KONZUMIRATE, PAZITE LI POSEBNO NA PREHRANU ILI SE HRANITE PO PRINCIPU „NADUBRI, PA KAKO BUDE?“

Hranim se po krivnoj grupi 0. Imamo ogroman vrt, bavimo se pčelarstvom, nabavljamo domaće meso, jaja i krumpire, idemo po brašno u mlin, tako da se hranim zdravo.

KOLIKO SATI DNEVNO TRENIRATE I NA ŠTO STAVLJATE FOKUS TIJEKOM TRENIRANJA?

Ne treniram svaki dan, obično vikendom otrčim dužine po brdima, pa kada bi se to sve zbrojilo, prosječno oko dva sata dnevno.

VAŠA SPECIJALNOST SU ULTRA TRAIL UTRKE. KOJA JE FILOZOFIJA I NAJVAŽNIJA KARAKTERISTIKA ULTRA TRKAČA, PO ČEMU SE BITNO RAZLIKUJE OD OSTALIH SPORTAŠA?

Zbog mnogih kriza na utrci „glava“ je najvažniji element. I, naravno, da čovjek ima tijelo koje se brzo obnavlja.

90 POSTO TRKAČA NA ULTRA TRAILOVIMA U HRVATSKOJ ČINE MUŠKARCI. ŠTO MISLITE, ZAŠTO JE TO TAKO?

U cijelom svijetu je to tako. Žene koje trče trail utrke uglavnom imaju 30+ godina i vjerojatno u tim godinama imaju druge zanimacije. Mislim da je cure strah, vjerojatno misle da je to teže od trka koje inače trče.

ULTRA TRAIL UTRKE ČESTO TRAJU I PREKO 30 SATI. KAKO SE MOTIVIRATE? IMATE LI KAKVE PSIHIČKE PRIPREME?

Motivira me želja za doživljajem, za novim iskustvom, natjecanjem i prodornim osjećajem zadovoljstva pri ulasku u cilj. Imam psihičke pripreme (smijeh), prije i za vrijeme utrke ne razmišljam o istoj, kako se ne bih imala tremu, jer to ne bi bilo dobro za moje zdravlje i utrku.

KAKO UPRAVLJATE ZALIHAMA SNAGE NE UTRCI?

Nekoliko dana prije utrke pokušavam više jesti, no budući da imam dugi staž, i to sam reducirala. Na samoj utrci slušam svoje tijelo, jedem i pijem po osjećaju; od hrane: špek & kobasice, čokoladice, med & kruh, od pića isotonic i voda.

MOŽE LI VAS NEŠTO, I ŠTO TO, IŽIVCIRATI NA UTRCI?

Kad imam loš dan, kad sam slabe volje, svašta me može izživcirati. Npr. „Ljudi koji trče sa štapovima, pa ti ih nabijaju u glavu“, „kad je gužva pa ne mogu proći“, „kad zapnem glavom za drvo“ itd.

POTKRAJ KOLOVOZA NA PRESTIŽNOJ EUROPSKOJ TRAIL UTRCI ULTRA-TRAIL DU MONT-BLANC (168 km i 9400 m visinske razlike) OSVOJILI STE IZVRSNO 24. MJESTO. JE LI TO VRHUNAC VAŠE KARIJERE?

Za sad sigurno je. Nisam očekivala da će to tako biti, na kraju je ispalo super. VJERUJEM DA IMATE DOSTA ZANIMLJIVIH ANEGDOTA S MNOGOBROJNIH UTRKA PA NIMALO NE SUMNJAM DA NEKU OD NJIH MOŽETE PODIJELITI S NAMA?

Na Velebitu 100 imala sam probavne smetnje i već treći put morala sam ići na veliku nuždu, no nisam imala više maramica. I sad, gledam Buff na ruci s Ljubljanskog maratona i Buff na glavi za osam kuna iz diskonta, i jeb... ga, skinem ovaj za osam kuna i dalje zamislite sami...

KAKVU IMATE VIZIJU SEBE U BUDUĆNOSTI?

I dalje ići na utrke – bilo kakve... i baviti se pčelarstvom.

gdje vam u jednom trenutku stvari potpuno izmaku kontroli i na kraju vam se sve svodi na „stavljajući noge ispred noge“.

Što je zapravo, najvažnije da se završi UTMB? Najbolji mi je savjet dao Željko Pale, prvi Hrvat koji je završio UTMB, davne 2005. Rekao mi je: „Vježbaj nizbrdice!“ Kako vježbati nizbrdice, kada moraš ići prvo uzbrdo? Eto, upravo u tome leži caka. Kombinirane uzbrdice, kombinirane nizbrdice. Našem je mentalnom sklopu prirodno da smo stvar završili kad se popnemo, odnosno kad dođemo na vrh. Kad se popnete na neki divljenja vrijedan vrh, kao npr. Mt Everest, morate se i – spustiti. Jer, bez toga cijela priča ne vrijedi. Kome ćete ispričati da ste bili gore ako se nikad ne vratite? Tako, na UTMB-u poslije spornog 110. kilometra, silasci postaju prava noćna mora. Vaše je tijelo toliko već napačeno da osjetite svaki kamenčić pri svakom koraku. Noge ne drže, samo vas štapovi nekako spašavaju. Upravo su nizbrdice zaslužne za izvanredne rezultate naše Tadeje Krušec, koja je „kraljica nizbrdica“. Za nju je to kao stvorena utrka. Tadeja nema brzinu, nema eksplozivnost, svaki i prosječan trkač ili trkačica „sašiti“ će je na sljemenskoj Puntijarci, i pritom likovati: „Ha, sašio sam šampionku, pa nije ona nešto!“ „Nije nešto“ do trenutka kada još nije prošlo 24 sata, kad nije pala noć, kad još nije prijeđeno 100 km. Tek tada Tadeja postaje „nešto“ - postaje zvijer! Tako, za UTMB vrijede pravila koje mi u našem svakodnevnom, trkačkom svijetu, zapravo ne poznajemo.

U turističkom smislu, UTMB baš i neka neka sreća. Lijepo je biti u Alpama, no veliki dio utrke prolazi naseljenim mjestima i ima podosta asfalta, često se znaju napraviti gužve i „čepovi“, pa i nakon 50 km utrke nikada niste sami, uvijek je netko 10 m ispred ili iza vas. Lijepi pogledi su rijetki, jer vam zapravo ostaje samo jedan dan da pokušate uživati u okolini, budući da se utrka produži na dvije mrkne noći u kojima ne vidite gotovo ništa. A onda još ovisi o tome je li lijepo vrijeme ili ste kao „guske u magli“. Najljepše što sam ja doživio na UTMB-u bio je pogled s jednog vrha, prve noći, kada sam se okrenuo iza sebe i dokle god je seozao horizont vidio sam dugačku „zmiju“ sazdanu od čelnih lampi natjecatelja. Za mene UTMB ostaje izazov koji ću kad-tad pokušati savladati, da napokon skinem taj teret s liste u svom sportskom životopisu. Istina je, UTMB je povelika rečka u sportskom životopisu i rijetki se odvažne na tu utrku. A ako je uspiju završiti, rijetko se vraćaju.

Svakako, najveći trofej koji možete dobiti jest „finašerski prsluk“, odjevni predmet s kojim ćete se šepuriti gdje god stignete. Posebice u Francuskoj. Ako ga nosite usred Pariza, nemojte se začuditi ako vam priđe neznanac ispruži vam palac gore i kaže: „U, olala, honour!“ Također, za razliku od naših utrka, i to bilo kojih, bez iznimke, u Francuskoj od Francuza nikada nećete čuti pitanje: „Kolika je nagrada?“ To ćete čuti prvenstveno od rekreativaca, amatera i „wanna be“ sportaša, koji su miljama daleko od nečega ovakvog. No, to je tema za neke druge brojeve: zašto je ljudima koji se nikada neće popeti na postolje jedno od najvažnijih pitanja - kolika je nagrada?

Danak te utrke je popriličan i ja ga nisam bio spreman platiti. Siguran sam da prolaskom kroz cilj sve nedaće s kojima ste se borili postaju nebitne i trivijalne. O tom osjećaju prolaska kroz ciljnu ravninu UTMB-a morate pitati neke od naših UTMB junaka s liste, a s obzirom na to koliko me kopka ta neosvojena planina, vjerujem da nećete dugo čekati da vam priču ispričam u cijelosti.

I na kraju - ako razmišljate o ovoj ludosti, upitajte se - koju ste cijenu spremni platiti?

Bila noć ili dan trekeri ne posustaju

U prolazu kroz naseljena mjesta

UTMB POBJEDNICI 2003.-2013.

2003.

M: Dachirri Dawa Sherpa NEP 20:05:58
Ž: Kristin Moehl USA 29:38:23

2004.

M: Vincent Delabarre FRA 21:06:18
Ž: Colette Borcard CH 26:08:54

2005.

M: Christophe Jaquero FRA 21:11:07
Ž: Elizabeth Hawker GB 26:53:51

2006.

M: Marco Olmo ITA 21:06:06
Ž: Karine Herry FRA 25:22:20

2007.

M: Marco Olmo ITA 21:31:58
Ž: Nikki Kimball USA 25:23:45

2008.

M: Kilian Jornet ESP 20:56:59
Ž: Elisabeth Hawker GB 25:19:41

2009.

M: Kilian Jornet ESP 21:33:18
Ž: Kristin Moehl USA 24:56:01

2011.

M: Kilian Jornet ESP 20:36:43
Ž: Elisabeth Hawker GB 25:02:00

2013.

M: Xavier Thevenard FRA 20:34:57
Ž: Rory Bosio USA 22:37:26